

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostrativum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

72. Idiota

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

linquaris. B. Id denique postremum mihi placet, sic athenas relaxes, qui sancto me tibi iuramento obstringo, malle cum fatuis, quam sciolis esse. A. Mittamusiocos, tu vero serio mihi explica, qui sunt quos sciolos appellas? B. Illos, qui cum nulla in re ultra plebem sapiant, aut opere in republica utili excellant, ob libellos aliquos perlectos, honores sibi, & victum ex publico immodice deberi iactitant. A. Qui illi libelli? B. Donatus, Catonis moralia, Formula, epitome Dialecticæ, compendium Rhetoricæ, brevium Physicæ, synopsis Ethicæ; nucleus Metaphysicæ, summam Sphæræ, & Catechismus minor. A. Nec alii? B. Imo ne hi quidem omnibus omnes: nam plerique in nucle inclusam habent omnem eruditionem. A. Quicquid rideas, non video, quid denegare possis homini, qui tot artium possideat complexum, & latinè insuper loquatur; nescis enim latinæ eruditionis imperium. B. Eruditos nemo unquam culpabit; qui vero eruditos credam qui vel literas nullas sciunt, vel paucas, vel non multas; de reliquo vero præstat vnus germanus fortis & prudens, mille semi latinis delicatis fatuis.

72. IDIOTA.

A. **Q**uam misera res est nescire. B. Itaque Socrates omnium miserrimus qui id unum scivit, se nihil scire. A. Ille vero ignorantiam simulabat cum Philosophorum omnium esset scientissimus. B. Ego contra serio & suam & ali-

& aliorum ignorantiam agnovisse crediderim, qui cum scientiam humanam omnem penetrasset; vidit nondum bene cepisse vel scire, vel sapere, cum plerique nesciamus, quid & quantum nobis sciendum sit. A. Cave hoc de nostro seculo dicas, quo fastigia artium, scientiarumque omnia attigimus, nec superest amplius quam Methaphysicam pueros nostros, aut ancillas etiam doceamus. B. Non ausim tibi Circuli quadraturam, non machinam perennem, non Chymicum illud Catholicum, non maris æstuarium, non Lunæ Solisve maculas, non Cossæ penetralia, non Chronologiæ nodos, non Cabalæ labyrinthos, aut Hermetis tenebras opponere, homini librorum, hominumque penitus ignaro, sed ad illam ipsam tuam scientiam provoco, quã peream si ausis cum agricola conferre. A. Bona verba! quippe bis Laureatum memineris. B. Vah, illa septiplex corolla tam sordide sive venalis, sive exorabilis dudum apud veræ eruditionis æstimatores in risum & fabulam abiit: quid vero est, quo te iactitas? Motus cœlestis scientia? A. Non libuit oculos lædere rebus futilibus. B. Agricola verò, qui tibi Idiota, non ortus, occatusque luminarium tantum observat, sed & cum cœlo toto anno laborat. Tu vero Geometriæ incubuisti? A. Illis lineolis, arcibus, ineptijs? B. Interim decorum est ex Idiota quærere, quantum agelli possideas, aut casulam ex alieno arbitrio construere. Sed Arithmetica potius arrisit? A. Scribarum illud, aut institorum instrumētum? B. Imò totius orbis

n yste-

myſterium, & admirandorum oceanus: tu vero
 mavis à victore tuo rationes tibi ſubductas, aur
 villico. Muſicus autem opinor es? A. Præſtat aliū
 conducere, qui buccas inſtet, mihi ſpiritu aliò o-
 pus eſt. B. Scin, quo velim? videris autem non-
 dum Muſices ſecretiora eſſe ingreſſus, quæ
 Deum plane ſpirant. Crediderim ergo Rhetorem
 fuiſſe. A. Neſcio quam vena minus fluit, lingua
 minus ſoluta eſt. B. Nondum pro vita, fama, opi-
 bus, liberis loqui opus fuit, quod agricolas diſer-
 tos facit. Cæterum Dialectices laudem nemo ti-
 bi præripet. A. Ah quam difficilis nobis hodie
 reddita eſt! B. Difficilis vero, quæ & brevis, &
 perſpicua, & ſi noſtros quondam cubos intuear-
 is, plane ratiocinationis medulla. A. Mihi ſæpe
 & bilem movit, & emovit cerebrum. B. Apparet:
 at tu poſthac diſce ab agricolis argumentari, vel
 ſi placet mulierculis; niſi præfers Grammaticam.
 A. Ea pueris debetur, mihi latine loqui ſatis eſt. B.
 Et agricolis germanice ſatis. A. Quid ſi novam
 Academiam erigeres ex meris agricolis? B. Quid
 mirum, cum jam omnium artium ignorantiam
 faſſus, agricolis ceſſeris, ſed ea jam dudum à Deo
 erecta fundataque eſt hoc inſigni privilegio, ut
 quod vos apparetis nec eſtis, illi ſint nec appa-
 reant.

73. V E N E F I C A E .

A. N Vnquam ſane hoc miſerabile ſpectan-
 dum animo excidet, Eheu humanam ca-
 liginem, humanum dedecus! B. Ecquando re-
 non